

مصرف در شیردهی:

فلوکونازول در شیر با غلظتی برابر با غلظت آن در پلاسما ترشح می شود. از این رو مصرف آن در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

تداخلات دارویی:

داروهائی مانند: ریفامپین و سایمیتدین ممکن است اثر فلوکونازول را کاهش داده و هیدروکلروتیازید اثر فلوکونازول را افزایش می دهد. فلوکونازول ممکن است اثر داروهای زیر را با کاهش متابولیسم از طریق جلوگیری در عملکرد آنزیم سیتوکروم P-450 افزایش دهد: بنزودیازپین ها، بوسپیرون، کاربامازپین، سیزاپرید، داروهای ضد بارداری خوراکی، استاتین ها، کورتیکواستروئیدها، وارفارین، ضد افسردگی های سه حلقه ای، تتوقیلین، لوزارتان، فنی تونین، هالوپریدول، سیکلوسپورین، آلفنتانیل و تاکرولیموس، نیزولیدپین، مهارکننده های پروتئاز، وین کریستین، زولپیدم، زیدوودین، تولترودین، سولفونیل اوره ها.

عوارض جانبی:

- عوارض شناخته در ارتباط با فلوکونازول:
 - حساسیت: در موارد نادری آنافیلاکسی گزارش شده است.
 - عوارض ناشناخته در ارتباط با فلوکونازول:
 - ۱- دستگاه عصبی مرکزی: تشنج
 - ۲- پوستی: اختلالات پوسته ریزی مانند سندرم استیونس - جانسون، نکرولیز سمی ایدرم و آلوپسی.
 - ۳- خونی / لنفاوی: لکوپنی شامل نوتروپنی و آگرانولوسیتوز، ترومبوسیتوپنی.
 - ۴- متابولیک: هیپرکلسترولمی، هیپرتری گلیسریدمی، هیپوکالمی.
 - عوارض فلوکونازول در بیماران HIV مثبت بیش از سایر بیماران مشاهده شده است، هر چند الگوی عوارض ایجاد شده یکسان می باشد.

بیش مصرفی:

در صورت مصرف بیش از حد با مراکز کنترل مسمومیت تماس حاصل فرمائید.

شرایط نگهداری:

در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد نگهداری شود.

دور از رطوبت و نور نگهداری شود.

دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

Reference: PDR 2016

این دارو به صورت قرص های ۲۰۰، ۱۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم عرضه می گردد.

